

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 444/2563

พนักงานอัยการจังหวัดสตูล โจทก์ ผู้แทนโดยชอบธรรม กับพวก ผู้ร้อง นาย ส. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 218

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 276, 277, 317, 318 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานางสาว ป. ผู้เสียหายที่ 1 โดยนางสาว ม. ผู้แทนโดยชอบธรรม และนางสาว ม. ผู้เสียหายที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 400,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคหนึ่ง (เดิม) (ที่ถูก 276 วรรคหนึ่ง), 277 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (เดิม), 317 วรรคสาม (เดิม), 318 วรรคสาม (เดิม) (ที่ถูก 318 วรรคสาม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี จำคุกกระทงละ 7 ปี รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 14 ปี ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี จำคุกกระทงละ 4 ปี รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 8 ปี ฐานข่มขืนกระทำชำเรา จำคุก 4 ปี ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเพื่อการอนาจาร จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 4 กระทง เป็นจำคุก 20 ปี ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อการอนาจาร จำคุก 3 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี คงจำคุก 8 ปี 16 เดือน ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี คงจำคุก 4 ปี 16 เดือน ฐานข่มขืนกระทำชำเรา คงจำคุก 2 ปี 8 เดือน ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเพื่อการอนาจาร คงจำคุก 12 ปี 16 เดือน ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อการอนาจาร คงจำคุก 2 ปี รวมจำคุก 28 ปี 56 เดือน กับให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน 350,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 15 สิงหาคม 2560 เป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคหนึ่ง (เดิม) (ที่ถูก 276 วรรคหนึ่ง), 277 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (เดิม), 317 วรรคสาม (เดิม), 318 วรรคสาม (เดิม) (ที่ถูก 318 วรรคสาม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี จำคุกกระทงละ 7 ปี รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 14 ปี ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี จำคุกกระทงละ 4 ปี รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 8 ปี ฐานข่มขืนกระทำชำเรา จำคุก 4 ปี ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเพื่อการอนาจาร จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 4 กระทง เป็นจำคุก 20 ปี ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อการอนาจาร จำคุก 3 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จึงเท่ากับฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี คงจำคุก

กระทงละ 4 ปี 8 เดือน ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี คงจำคุกกระทงละ 2 ปี 8 เดือน ฐานข่มขืนกระทำชำเรา คงจำคุก 2 ปี 8 เดือน ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเพื่อการอนาจาร คงจำคุก 3 ปี 4 เดือน ฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อการอนาจาร คงจำคุก 2 ปี รวมจำคุกทุกกระทง 28 ปี 56 เดือน แม้รวมโทษทุกกระทงแล้วลงโทษจำคุกจำเลย 28 ปี 56 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ก็ตาม แต่เมื่อโทษจำคุกแต่ละกระทงไม่เกิน 5 ปี จึงห้ามคู่ความมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง จำเลยฎีกาว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดเป็นฎีกาดุลยพินิจในการรับฟัง พยานหลักฐานอันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ที่ ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยมาจึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกฎีกาของ จำเลย

องค์คณะ

ทองธาร เหลืองเรืองรอง · พันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง · บุญทอง ปลื้มวรสวัสดิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/444/2563>